

skal lave en redegørelse for, hvordan forskellige straffelængder skal være, og hvordan relationerne skal være imellem dem. Det er klart, at hvis vi på det her område ønsker at markere en særlig markant holdning gennem straffelængden, så har det selvfølgelig kun nogen mening, hvis vi ser det i forhold til, hvad straffelængden skal være på andre punkter. Derfor vil det at tage det isoleret ud efter vores opfattelse være forkert. Vi ønsker at se det i den sammenhæng, og vi ønsker derfor at diskutere det, når vi får redegørelsen fra det udvalg, som blev nedsat efter en diskussion her i Folketinget.

Så kunne jeg egentlig stoppe her, men vil alligevel godt tilføje to ting:

Den ene ting, jeg vil tilføje, er, at jeg synes, der er en meget underlig indfaldsvinkel i bemærkningerne til forslaget. Forslaget nævner noget om, hvor stor stigning der har været i voldstilfældene osv., og så står der: »Efter forslagsstillerens opfattelse er grænsen« – underforstået for vold – »for længst nået.«

Det synes jeg er en meget dårlig indfaldsvinkel. Jeg synes ikke, vi skal have en grænse, hvorunder der er en acceptabel vold. Jeg synes, at enhver vold skal bekæmpes, enhver vold skal afvises. Vi har ingen grænse, hvor vi kan sige, at her er vores grænse nået. Vi har en nulgrænse, en nultolerance, vi er imod enhver vold overhovedet.

Den anden ting, jeg ville sige, er i forhold til den lidt bredere diskussion om legemsbeskædigelse, som også fru Anne Baastrup lagde op til.

I dag i avisen er der to eksempler på, at domstolene har behandlet sager om dødsfald, folk, der er blevet dræbt, legemsbeskadiget, i et omfang, så de ikke længere har trukket vejret.

Den ene fandt sted den 23. februar 1998 på Naskov Skibsværft, hvor misligholdelse af sikkerhedsforholdene førte til dødsfald. Den anden fandt sted i Randers i september 1999, hvor to personer blev dræbt på grund af ikkeordentlig omgang med sikkerhedsforholdene, det var ikke dem selv, der havde gjort det, men firmaet var ansvarligt for det.

Hvordan bedømmer man den slags ting i det danske samfund? Ja, hvis man giver en eller anden en på kagen, så der kommer et ordentligt mærke, kommer man vel 60 dage i fængsel. Men hvad sker der, hvis man ved grov uagtsomhed og af profitbegær slår et eller flere mennesker ihjel? Hvad dømmes man så til? Ja, tilfældet i Naskov takserede domstolene til en dom på 85.000 kr. til firmaet, der var ansvarligt, og i det

andet tilfælde fra Randers blev man idømt 80.000 og 40.000 kr. i bøde, det var to forskellige firmaer, der havde ansvaret.

Så der er meget forskel på, hvordan man takserer legemsbeskædigelse, der fører til død. Er det en enkeltperson, der gør det, ja, så takserer man det meget højt med fængsel osv., men er det pæne, velrenommerede firmaer, der er ansvarlige for, at sikkerhedsforholdene er så dårlige, at medarbejdere bliver dræbt, så takserer man det til småbøder.

Dér synes jeg virkelig, at der er noget, som Det Konservative Folkeparti kunne tage fat på.

Jann Sjursen (KRF):

Under debatten om det foregående punkt på Folketingets dagsorden sagde jeg på vegne af Kristeligt Folkeparti, at vi generelt har den holdning, at når det gælder spørgsmål om personfarlig kriminalitet, vil vi gerne have skærpet strafferammerne, og det gælder selvfølgelig også for volds-kriminalitet, som er ærinde for det beslutningsforslag, som Det Konservative Folkeparti i dag har til behandling.

Vi er fra Kristeligt Folkepartis side positive over for intentionerne i Det Konservative Folkepartis forslag, fordi det jo bl.a. følger den holdning, som jeg gav til kende her for lidt siden.

Der er fremkommet flere forslag på det område i indeværende folketingssamling, og Venstre har jo også allerede her i dag bebudet yderligere et forslag vedrørende volds-kriminalitet, og derfor vil jeg sige, at jeg da ser frem til, at også Det Konservative Folkepartis forslag kan indgå i de videre forhandlinger i Retsudvalget, hvor udvalgsbehandlingen måske på det område efterhånden kan nærme sig lidt af en studiekreds.

Vi har også forslaget fra Centrum-Demokraterne om minimumsstraffe, som jeg på Kristeligt Folkepartis vegne i en tidligere debat har tilkendegivet at vi også støttede, og man kan sige i forhold til det forslag, vi behandler her nu, at man ligesom skal finde ud af, hvad for en af vejene man vælger, når det kommer til stykket. Skal strafferammerne hæves, skal man indføre minimumsstraf, eller skal det kombineres?

Vi ser frem til at få drøftelser i Retsudvalget på de områder her, idet vi jo altså har den holdning fra Kristeligt Folkepartis side, at personfarlig kriminalitet, volds-kriminalitet, skal straffes hårdere, men vi vil godt have lov til at se på forslagene i en sammenhæng, og så må vi se, hvorvidt forhandlingerne i Retsudvalget kan drive det til et flertal, eller hvor vi havner.